

mindre betydelige Udgifter, der ville medgaa til Anskaffelsen af nogle Instrumenter og Skovtaratorens Undersøgelser.

I Skrivelser af 19de Januar f. A. har Ministeriet endelig erklæret at ville tage under Overveelse, hvorledes man paa bedste og billigste Maade kan tilvejebringe en Bonitering af Skovgrunden. Ved Drøftelsen af dette Spørgsmaal kom Ministeriet til det Resultat, at en saadan Bonitering, saafremt der skulde kunne tillægges samme nogen Betydning og Troværdighed, maatte udføres ved en autoriseret Landinspektør. For nu at kunne danne sig nogen Forestilling om Udgiften ved dette Arbejde, der under Forudsætning af dets Udførelse paa den nævnte Maade kunde forudses at ville blive temmelig betydelig, saavel som for at kunne bedømme og fastsætte de forskjelligte andre Betingelser for en Landinspektørs Engagement til dette Arbejde og Bestemmelserne for Udførelsesmaaden, lod Ministeriet ved en dertil antagen Landinspektør foretage en Probebonitering af et enkelt Skov (Geelsskov under 1ste Kjøbenhavns Skovdistrikt).

Denne Probe har imidlertid vist, at Udgifterne ved en Bonitering af Skovgrunden paa Grund af de særlige Vanskeligheder, som Arbejdet i Skoven frembyder, ville blive særdeles betydelige og — selv om man fra Boniteringen undtager alle de Distrikter og Skove, der staa paa absolut Skovgrund — lettelig ville løbe op til over 6,000 Rd. Paa Grund heraf har Ministeriet fundet det rettest at opgive Tanken om at tilvejebringe en Bonitering af Statsklove, hvormod man ved den nye Skovtarators Udnævnelse har givet ham Paalæg om at henlede Ministeriets Opmærksomhed paa saadanne Arealer, som ved deres Jordbunds Beskaffenhed og Beliggenhed forekomme ham egnede til at udgaa af Skovbrugets Tjeneste og at overgaa til Agerbruget eller anden Benyttelse, idet det selvfølgelig er Ministeriets Hensigt, naar det modtager saadanne Indberetninger fra Skovtaratoren, at lade foretage en nærmere Undersøgelse af de paagjældende Arealer og derefter at træffe sin Bestemmelse om sammes eventuelle Sælg eller anden Benyttelse.

Ved denne Foranstaltning vil saaledes ialfald en væsentlig Del af, hvad der tænktes opnaaet ved Jordboniteringen, kunne opnaas paa en nogenlunde fyldestgjørende Maade for en Bekostning, der selvfølgelig vil blive aldeles ubetydelig i Forhold til, hvad Boniteringen vilde koste."

Foranlediget af denne Skrivelse udbad Udvalget sig nogle yderligere Oplysninger, navnlig om den foretagne Drøftelse af den saakaldte Procentreguleringsmethode og Forslagene til en hurtigere Afdrift af de ældre Bøgemasser, og modtog herpaa et den 10de December 1870 dateret Svar, ledsaget af forskjellige Bilag, hvoriblandt en Erklæring fra Forstdocent, Professor Hansen, „i Henhold til hvis Indhold Ministeriet har truffet sin Afgjørelse af det nævnte Spørgsmaal" (Procentreguleringen). Med Hensyn til de øvrige begjærede Oplysninger hedder det fremdeles i Ministeriets Skrivelse, at den „Tanke, som Ministeriet har fremsat om Modifikation i de hidtidige Reguleringsprinciper, angaar Spørgsmaalet om Duffeligheden af at benytte de gamle, overmodne Bøgemasser saa hurtigt, som Afsetningsforholdene og de øvrige herhenhørende Momenter tillade det, og at Ministeriet fremdeles fastholder som sin Opfattelse, at en saadan hurtigere Benyttelse med den nævnte Begrænsning vil være hensigtsmæssig; efter Duffe vedlægger man derhos den angaaende dette Spørgsmaal af Skovrevisionskommissionen afgivne Indberetning."

Forstdocent, Professor Hansens ovennævnte Erklæring, der er dateret den 28de August 1869 og foranlediget ved, at Ministeriet har forlangt en Udtalelse af Professoren angaaende den saakaldte „Procentreguleringsmethode", som det fra flere Sider er foreslaaet at indføre i Statsklovbruget, samt i det Hele om Anvendeligheden af Procentreguleringsmetoden i vort Skovbrug, lyder i Uddrag saaledes: